

Crit d'alerta

Tornem a estar en vigílies d'eleccions.

Els antics i arreconats electorers d'aquesta comarca, s'han llançat de nou a la lluita i toquen tots els ressorts al seu abast per a mobilitzar el cos electoral; no per a arribar a l'ostentació del poder, que ja saben que els és vedat, sinó per a desballestar la bona marxa i orientació de la massa compacta que avui forma la gent sensata.

I ara pregunto jo: ¿Què pots esperar, poble de Santa Agnès, d'uns homes que no sols et neguen una carretera digne, sinó que àdhuc et neguen un bocí de terra per on ha de passar? ¿Què pots esperar d'uns homes que per la teva festa major et neguen un petit permís per a aixecar un envelat on poguer fruir unes hores d'esplai i que en les diades de trista recordança et neguen l'entrada al cementiri on descansen els teus familiars?

¿Què pots esperar, poble de La Roca, d'uns homes que et posen tots els entrebancs i obstacles perquè no et puguis gaudir d'un raig d'aigua viva que tant necessites i que comporten que les epidèmies arrastrin els teus germans a la tomba, abans que cedir-te una millora que amb tanta raó i justícia demanes; d'uns homes que el seu funest pas per la Casa del Poble no ha deixat ni un petit record d'elogi, sinó una llarga llista d'odis, rancors i revenges, incapaços en absolut d'igualar-te en res als pobles civilitzats, ni tan sols amb uns locals dignes per a escoles; que et condemnen eternament a lluites morals intenses i funestes pel teu cor noble i generós?

¿Què pots esperar, poble de Vilanova, d'uns homes que de tota la vida et prometien una escola per a les teves filles, sense mai donar-te-la; abans al contrari, una volta lograda declaren la guerra encesa contra d'ella? ¿Què pots esperar d'aquells homes que et prometen un metge i que te'l deixaven lluny, molt lluny, perquè no poguessis gaudir-te'n i que ara guarden odi a mort al que has aconseguit i als homes que l'han portat; que continuament clamen venjança contra la il·luminació pública; contra les teves comunicacions; contra tot el que durant aquets últims anys has aconseguit de significació digna, de pau, de justícia i de progrés?

Reflexiona, poble, reflexiona...

Deixa't de gent nova, ni de gent vella; de partits ni d'ideals; de colors ni de vestidures.

Repassa la història i l'obra dels homes.

Comentari a les eleccions del dia 14

El dia 14 del gener que correm, és la data en la qual tenen de celebrar-se les eleccions municipals per a la renovació total de tots els Consells Municipals de Catalunya.

Aquestes eleccions tenen una gran importància, i dintre de pocs dies a totes les terres catalanes s'elegiran els primers Ajuntaments de la Catalunya autònoma; tenen d'ésser aquests els que han d'administrar els nostres cabals i tenen d'ésser aquests prenyats d'un contingut catalanesc, així com també d'una vital eficàcia.

Aquests nous Ajuntaments que s'elegiran el dia 14, han de preparar-se a resoldre problemes de gran transcendència, i tenen de fer-ho d'una forma intel·ligent i activa, amb una visió totalitària de les necessitats que avui pateix el poble, per damunt de tot partidisme i ideologia política; però la demagògia que l'Esquerra ha imposat a Catalunya ha fet que hagin nascut una sèrie de problemes que hauran de subsanar-se tot seguit.

No vull pas ésser un profeta, ni vull profetitzar; però sí que n'és, i salta a la vista de tot home conscient, que l'Esquerra sofrirà una altra lliçó per la seva campanya sectària, contra tots els sentits que siguin construcció i sols tinguin a la boca el programa de que si perdien farien la «revolució social», aquesta mena d'espanta-criatures, que ja ni tan sols als que van de bolquers espanta.

Catalunya, el dia 19 de novembre va fer el seu referèndum, quan l'obrer, el pobre i el ric, feien triomfar d'una manera sorollosa la candidatura de la Lliga, ja d'una manera ben clara, marcava la trajectòria i el gran triomf que altra vegada obtindrà el partit de Lliga Catalana. Això no és pas descobrir la lluna ni res. Cal només seguir ciutats, viles,

Recorda't bé, quan t'has trobat en necessitat, qui ha vingut a la teva defensa i a la teva ajuda, qui s'ha fet més digne de la teva confiança i del teu honor i qui ha treballat, treballa o treballarà amb més braó i entusiasme per al teu poble.

Després, obra amb consciència.

Però, sobretot, no t'equivoquis!

pobles i valls, per a veure la gran efervescència en pro de tota candidatura que patrocina la Lliga, i això demostra ben certament que l'empit del dia 19 encara dura, i en el sentit encara de més fermesa, i a totes les poblacions de Catalunya on guanyà el dia 19 les eleccions de diputats a Corts, ara tornarà a guanyar, puix cada dia se sumen nous adeptes, puix tothom que vulgui que siguin respectades les seves propietats, petites o grans, i la seva llibertat de consciència; tothom que vulgui guardar-se el que els seus avant-passats han guanyat amb la seva suor i que tothom pugui ésser amo del que és seu, no pot anar ni afavorir qui vulgui repartir... el dels altres, i reneguen de Déu, però van a missa, i en fan arma política, que per això l'honorable ciutadà Francesc Macià donà un bon exemple a aquests sectaris, en morir cristianament, i el mateix senyor Ventura Gassol, en posar-li al pit, al moment d'expirar, una creu.

Em surto del tema que jo volia tocar; però això és d'una gran transcendència el dia 14, puix d'aquestes eleccions depèn el ressorgiment dels pobles, que serà el de Catalunya.

Feu tan sols una mica de memòria i veureu que l'Esquerra ha aplaçat ja diferents vegades les eleccions. Això no ho ha fet pas per la por de guanyar-les, sinó al contrari, i ara té que enfrontar-se amb unes circumstàncies molt diferents que temps enrera. La mort del seu president Francesc Macià, després que encara no han pogut arribar a confeccionar la «cèlebre» candidatura, i no per manca de «prestigis» sinó... per excés de mans que volen untar-se els dits, i pels plets interiors que sostenen els Agudé, Dencàs, Gassol. I tot això, i més encara, conjuntament amb el «bony» del dia 19, no saben ni com presentar-se ni què dir al poble, que ja sap més que tots nosaltres; que ja fa temps que l'Esquerra està a la deriva i que necessita fer-hi una gran transformació. Però... això serà a mida d'anys i bones actuacions i no amb la seva «democràcia» ni amb el seu «enchufisme» ni amb l'ajut d'aquests personatges que solament el rancor i l'odi a altres vulguin ésser d'Esquerra, quan tota la seva actuació ha estat monàrquica, o altres arrivistes, que encara creuen que es farà un miracle laic el dia 14, per a guanyar.

WESS BUSKU

WRONOPOL